

Ἔτησία . . . . . ὄρ. 4. Ἔτησία . . . . . ὄρ. κρ. 6.
Ἐξάμηνος . . . . . » 2. Ἐξάμηνος . . . . . » » 3.

Συνδρομὴ προπληρωτέα.

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεροι συμφωνίαι
προπληρωθῆναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 27.

Γραφεῖα—ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10.

Ἀθῆναι, Κυριακὴ, 2 Δεκεμβρίου 1904

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτῆτης Κ. Γ. Μιχαλόπουλος.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΙΙ

Ἀνεπνεύσαμεν. Σήμερον τέλος λήγει ἡ ἑβδομάς, καθ' ἣν περιυβρίσθη, καθ' ἣν προὑπηλάκισθη, καθ' ἣν ἐστηλιτεύθη ἡ ἀρετὴ καὶ ὑπέστη ἐτροχιασμὸν μέγαν ἡ ἠθικὴ. Λήγει ἡ ἑβδομάς τῆς ἀνηθικότητος καὶ τῶν παθῶν τῆς ἀρετῆς καὶ ἡμεῖς αἰσθανόμεθα φεύγοντα τὸν ἐφιάλτην, ὅστις εἶχεν ἐπικαθῆσει τοῦ στήθους μας καὶ ἀναπνεόμεν πλέον ἐλεύθερος.

Ἡ Ρεζάν, ἡ ἱεραπόστολος τῆς ἀνηθικότητος, τῆς βδελυγμίας, τῆς αἰσχροτήτος καὶ πάντων τῶν ἐκνόμων καὶ δυσοσμῶν ἀποπνεόντων συναισθημάτων μετὰ τῶν συνεργῶν της θ' ἀπέλθη αὔριον, καὶ θ' ἀπέλθη ἀνενόητος, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐκ μέρους τῆς παρὰ τῆς Πολιτείας ἐντεταλμένης τὴν φρούρησιν τῶν δημοσίων ἡθῶν ἀρχῆς ἐπεμβάσεως.

Ἡ Ρεζάν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἠσχολήθη μετὰ δυνάμεως καὶ τέχνης, νὰ σφαγιάσῃ πᾶν ὅ,τι ἱερόν, νὰ κρεουργήσῃ τὴν ἀρετὴν, νὰ προπηλακίσῃ τὴν ἠθικὴν καὶ νὰ καθυβρίσῃ τὰ εὐγενέστερα τῶν συναισθημάτων καὶ τὰς ἱερωτέρας ἰδέας, ὅπως δυνήθῃ διὰ τῶν πράξεών της τούτων καὶ καταδείξῃ τὴν τέχνην της τὴν καλλιτεχνικὴν. Ἡθέλησε νὰ δείξῃ τὴν δύναμίν της κρημνίζουσα καὶ καταρρίπτουσα εἰς τὴν ἰλὺν καὶ τὸν βόρβορον, πᾶν ὅ,τι αὐτὴ ἔδει νὰ ὑποστηρίξῃ, ν' ἀνυψώσῃ, νὰ ἐξάρῃ, νὰ μεγαλύνῃ.

Καὶ κατώρθωσε τοῦτο διὰ τῶν ἀπαισίων καὶ πορνικῶν ἔργων, τὰ ὅποια ἐκ τοῦ δραματολογίου της ἐξέλεξεν, ὅπως δι' αὐτῶν παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ οὐχὶ ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ προθέσει νὰ προκαλέσῃ ρίγη καὶ συγκινήσεις ἱεράς, ἀλλὰ συγκινήσεις καὶ ρίγη σαρκός, οἷα αἰσθάνεται τίς μόλις διέλθῃ τὸν φλοιὸν οἴκου τινος δυσωνύμου, ἐκλαβοῦσα τὰς Ἀθήνας ὡς ἐν καντόνιον τῶν Παρισίων, ἐνθα ἀνενόητος νὰ πράττῃ δύναται τοιαῦτα.

Ἡμεῖς ἀποφεύγομεν νὰ κρίνωμεν τὴν καλλιτέχνην, οὐδὲ θίγομεν πῶς τὴν τέχνην αὐτῆς. Περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὸ νὰ ρίψωμεν φωνὴν διαμαρτυρίας διὰ τὸ ἀνοσιούργημα τὸ ὅποιον αὐτὴ ἐπέτελεσε βεβηλώσασα τὸ ἱερόν σκῆνωμα τῶν Μουσῶν, βεβηλώσασα τὸν ἄμβωνα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ ἠθοποιὸς κῆρυξ διαπρύσιος τῆς ἀρετῆς, τῆς τιμῆς καὶ παντὸς ὅ,τι εὐγενὲς τοῦ ἀνθρώπου ἢ καρδίαν ἐγκλείει,

κῆρυξ ἐμπράκτως κηρύττων τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εὐσέβειαν διὰ τῆς ἐμφυσησεως τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς, τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, εἰς τὰ μέρη τὰ ὅποια ὑποδύεται, καὶ τὰ ὅποια ζῶντα παρουσιάζει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν θεατῶν, κοπιᾶζων, πάσχων καὶ πειρώμενος νὰ πείσῃ ἐν θεωρίᾳ καὶ πράξει καὶ νὰ καταστήσῃ ἐναργῆ καὶ ζωηρὰ τὰ ἀγὰ συναισθήματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ πληροῦν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνθρώπου, ἔχοντος συναισθησιν καὶ τοῦ προορισμοῦ του καὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ πλησίον, ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας του, ἀπέναντι τῆς κοινωνίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ζῇ.

Ἐκλήθη ἐνταῦθα ἡ Ρεζάν ἱεραπόστολος ψυαίμουσης κοινωνίας, διεφθαρμένης φιλολογίας καὶ καταπτύστων ἰδεῶν, ἵνα δι' αὐτῆς οἱ Παρισίανοι Ἀθηναῖοι μας κρημνίσωσιν ὅ,τι οἱ πρόγονοι αὐτῶν, οἱ τὸ θέατρον δημιουργήσαντες καὶ περιεργαζόμενοι αὐτὸ εἰς τὸ ὕψος εἰς ὃ τὸ εὐρομέν ἡμεῖς καὶ μεθ' ἡμῶν ἡ ἀνθρωπότης πᾶσα, ἀνήγειραν μετὰ μόχθων καὶ κόπου οὐκ ὀλίγου καὶ νὰ κηρύξῃ τὸ θέατρον οὐχὶ σχολεῖον καὶ πανδιδακτήριον, ὡς οἱ ἡμέτεροι ὤρισαν αὐτό, ἀλλὰ Σφαιγεῖον τῆς ἀρετῆς ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ μεταδίδωνται τὰ ἀνήθικα διδάγματα καὶ οὐχὶ αἱ ὑγιεῖς διδασκαλίαι.

Τὸ θέατρον τοιοῦτον δὲν ὄρισται σκοπὸν νὰ ἐπιτελέσῃ, ὡς κακῶς καὶ μωρῶς ἐσκεφθήσαν οἱ διευθύνοντες τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, οἵτινες καὶ μετεκαλέσαντο αὐτὴν ἐνταῦθα, ζητήσαντες οὕτω δι' ἐνός τοιοῦτου προηγουμένου, ν' ἀφαιρέσωσι τὸ θέατρον ἀπὸ ἡμᾶς καὶ νὰ τὸ παραδώσωσιν εἰς τοὺς ξένους, νὰ στερήσωσιν αὐτῶν ὑγιῶν ἀρχῶν του καὶ νὰ ἐγκταστήσωσιν ἐν αὐτῷ τὸν ἐκφυλισμὸν καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν.

Τὸ θέατρον πρέπει νὰ ἐνεργῇ ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, διότι ἀμφοτέρω τὸν αὐτὸν ἐπιδιώκουν προορισμὸν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν τείνουσι σκοπὸν.

Τὴν δ' ἀλήθειαν ταύτην ἐπισήμως ἐκήρυξεν αὐτὴ ἡ ἐκκλησία διὰ τοῦ στόματος τοῦ πρώην Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Γαβριήλ πρὸ μηνὸς καὶ πλέον, ὅτε οὗτος πρὸ τοῦ νεκροῦ, θερμοῦ πλήν ἀτυχοῦς τῆς Τέχνης ἱεροφάντου, τοῦ ἠθοποιοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Δημ. Ἀγγελᾶκη, κρατῶν ἐν μὲν τῇ μιᾷ χειρὶ τῆς ἐκκλησίας τὸ Εὐαγγέλιον διὰ δὲ τῆς ἑτέρας τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεάτρου ἐδίδασκε μὲ φωνὴν μειλίχιον καὶ πειστικὴν

μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς :

«... Τὸ θέατρον καὶ ἡ ἐκκλησία συναντῶνται ἐπὶ τῷ αὐτῷ τέλει, ἔχουσιν ὡς σκοπὸν τὴν ἠθικοποίησιν τοῦ ὁμοίου, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὸ θέατρον πράττει τοῦτο εὐρύτερον τῆς ἐκκλησίας καὶ παραστατικώτερον τοῦτο ὁμοῦ δὲν σημαίνει, ὅτι τὸ θέατρον εἶνε ὑπέρτερον τῆς ἐκκλησίας, διότι αὐτὴ πλὴν τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει καὶ τὸ θέατρον, ἔχει τὸν ἀγιασμὸν καὶ τὸ μυστήριον. Πόσον δὲ μεγάλη εἶνε ἡ ἐπίδρασις τοῦ θεάτρου, εἶναι ἀπόδειξις ἡ Ἀρχαιοφιλίας, διότι, φρονῶ, ὅτι μόνη ἡ κατὰ τῶν Μήδων νίκη δὲν θὰ παρήγαγε τὰ πρόγοντα τῆς ἐλληνικῆς μεγαλοφροσύνης, δὲν θὰ ἐγενᾶτο ὁ Αἰσχύλος, ὁ Εὐριπίδης...»

Τὴν δὲ ἀλήθειαν τῶν ἀγίων τούτων τοῦ Μητροπολίτου λόγων βεβαίως οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἀρνηθῇ.

Μόνον, ὡς φαίνεται, οἱ ἐντεταλμένοι τὰ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου μωπαζόντες καὶ μωρῶς σκεπτόμενοι καὶ ἀνηθικῶς, ὑπέθεσαν, ὅτι ἡ ἀλήθεια αὕτη, ἡ διὰ τῶν αἰώνων διελθοῦσα μέχρις ἡμῶν ἀλώβητος ἠδύνατο νὰπραγματωθῇ, ἂν τὸ θέατρον ἐκτίζετο μόνον παρὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἀδιαφόρως ἂν ἐν αὐτῷ ἀκολασταίνωσι καὶ ὀργιᾶζωσιν. Ὑπέθεσαν οὗτοι, ὅτι ἡ ἀλήθεια δεικνύεται μόνον διὰ τῆς γεινιάσεως τῶν κτιρίων!

Βεβαίως οὕτω τὸ πρᾶγμα ἔχει καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἠκολούθησαν, ἀφ' οὗ, ἀνεγείραντες τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, τὸν Ναὸν τῆς Τέχνης παρὰ τὸν ἕτερον τῆς Θρησκείας, ἐκάλεσαν εὐθὺς κατόπιν ἐκ τῆς Εὐρώπης τὴν Ρεζάν, ἵνα διδάξῃ αὐτὴ, ὅτι τὸ θέατρον δὲν εἶναι ναὸς τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀρετῆς, ἀλλ' ἄντρον τῆς Κοττυτοῦς καὶ ἐργαστήριον τῶν ὀργίων. Τοῦ τοιοῦτου δὲ ἐγκλήματος, τοῦ τοιοῦτου πραξικοπήματος ἔνοχος δὲν εἶναι βεβαίως ἡ Ρεζάν, διότι αὐτὴ ἐκλήθη καὶ ἦλθεν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη καὶ χειροτέρα ἔτι κληθεῖσα ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ, ἀλλὰ μόνον οἱ διευθύνοντες αὐτό, οἵτινες καὶ ἀκεραίαν ὑπέχουσι τὴν εὐθύνην, διότι ὤφειλον οὗτοι σεβόμενοι τὸ κοινόν, σεβόμενοι ἑαυτοὺς νὰ μὴ καλέσωσι τὴν Ρεζάν, ἢ καλέσαντες αὐτὴν νὰ τῇ ὑποδείξωσι καὶ τὰ ἔργα τὰ ὅποια θὰ ἠδύνατο οἱ Ἀθηναῖοι νὰ ἴδωσι καὶ ν' ἀκούσωσι, χωρὶς νὰ αἰσθανθῶσι τὸ εἰσθημα τῆς αἰδοῦς πορφυροῦν τὰς παρειὰς των.

Δὲν ὀμιλοῦμεν σεμνοτύπως, ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι τὰ ἔργα τὰ ὅποια ἢ κωμῶδες

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ—ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ

Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἱατροῦ

Ἀπὸ δεκαπενταετίας τῶν ἀνω νοσημάτων.

Ἰδιαίτερα αἰθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλειον εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὸ ἑσπέρας 8-9.

58—ὁδὸς Ἀθηνᾶς—58

(Παραπλεύρως Ἀγίας Κυριακῆς)

ἐδίδαξεν προὐκάλεσαν τὴν μετάνοιαν τοῦ πατρός, διότι ὠδήγησε τὴν κόρην του εἰς τὸ θέατρον, τὴν φρικίασιν καὶ τὴν ἀποτροπίασιν τοῦ συζύγου, διότι ἀνύποπτος συνώδευσε τὴν γυναῖκά του εἰς τὸ Σφαγεῖον αὐτὸ πάσης ἠθικῆς. Ὅ, τι ἐμελλε νὰ συμβῇ ἡμεῖς ὑπεδείξαμεν ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ.

Καὶ δὴ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 1 Ἰουλίου ἐ.ε. ἐλέγομεν πρὸς τοὺς ἄλλοις :

«... Ὁ σεπτὸς ἡμῶν Ἀναξ πρὸ παντὸς τὴν Ἐθνικὴν συνείδησιν ἔχει γινώμονα, πύξιν καὶ πηδάλιον.

Οὐδὲ δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰς ἀσυνειδήτους σπερμολογίας ἐνίων ἐκπεφυλισμένων ξενομανῶν, οἵτινες φαντάζονται ἐν τῇ ἀνεματίστῳ κεφαλῇ των τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων δαπανῶντα ἐξ ἰδίων καὶ καταβάλλοντα κόπους προσωπικοῦς ὑπὲρ τοῦ ἔθνικου μας θεάτρον διὰ νὰ τὸ ἀπεμπολήσῃ εἰς Γάλλους ἢ Γερμανοὺς καὶ οὐκ οἶδα εἰς τίνας ἄλλοις τοῦ ἀκολάστου τῆς Δύσεως πολιτισμοῦ ἱεροδούλους. ἵνα μεταγγιζήται δι' αὐτῆς εἰς τὴν εὐπλαστον καὶ παρθενικὴν τοῦ Ἑλλήνου καρδίαν ἢ ψυαίμια γεγηρακότων ὀργανισμῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡδύνατο νὰ ἐγκαταστήσῃ καὶ εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου πρὸς λατρείαν τοῦ Θεοῦ τῶν Ἑλλήνων Φράγκους ἱερεῖς....»

Ἐν δὲ τῷ φύλλῳ τῆς 19 Αὐγούστου ἐλέγομεν :

«... Καὶ θὰ ὑφίσταμεθα ἀφιλοτίμως τὴν ἐπιρροὴν ἀπάτριδος συμπεριφορᾶς τῶν ἐκφύλων ἐκείνων ξενομανῶν, οἵτινες καταγίνονται ν' ἀπεμπολήσωσι τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, τὸ παρθένον καὶ ἀγνό. εἰς τὴν ἐκπορνευθεῖσαν Μεγαίραν τῆς Δύσεως ;»

Καὶ δὲν περιωρίσθημεν εἰς τοῦτο μόνον, ἀλλ' εἰς τὸ φύλ. τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἐπανελαμβάνομεν ἐπὶ λέξει :

«Καὶ βεβαίως πῶς ἄλλως ἡδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ ἡ προσθήκη καὶ ἄλλου θεάτρον ἐν Ἀθήναις, χάριν τοῦ ὁποίου ἐγενεῖν ἀνάγκη νὰ δαπανηθῶσιν ἑκατομμύρια ὀλόκληρα, ἀφ' οὗ τὸ Δημοτικόν, τέλειον καθ' ὅλα, διατελεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν ἀργίᾳ ; Αὐτὸ ἦτο καὶ εἶνε ἀρκετὸν νὰ δεχθῇ, ὡς ἐδέχθη, ὑπὸ τὸν θόλον του καὶ Δουῖς καὶ Μουνέ-Σουλλὺ καὶ Σόρμαν καὶ Ρεζάν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐξέχουσαν προσωπικότητα τῆς διεθνούς Τέχνης.

Τὸ δὲ καλλιμάρμαρον παρὰ τὸν Ἀγ. Κωνσταντίνον μέγαρον δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ, εἰμὴ ὡς ἀποκλειστικὴν ἀποστο-

λὴν ἔχον νὰ γαλουχηθῇ ἐν αὐτῷ καὶ λικνισθῇ καὶ ζωογονηθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Τέχνη χάριν τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας.»

Παρακατιὸν δέ :

«Εἶναι ἀνάγκη τάχα ἀνὰ περιβληθῶσιν τὴν αἴγλην τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρον τὰ ξαφρίσματα τῆς γαλλικῆς βρώμας, ἥτις καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν θερινὴν περίοδον ἀπὸ τὰ διάφορα παρὰ πηγήματα ἀνεπέμπετο διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ ἔθνος ἀηδίας ἅμα καὶ ἀπελπισίας.»

Μόνον δὲ ὁ καθημερινὸς τύπος παρῶδε εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι προκρίνων καὶ προκατελιγμένους ἐψάλλε διθυράμβους καὶ θουρίους διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ρεζάν καὶ ἀνυπομόνει διὰ τὴν ἀφίξιν τῆς.

Ἦδη ὁμως, τύχη ἀγαθῇ, καὶ αὐτός, προεξεργούσης τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ τῆς «Ἑσπερινῆς», ἀπεδοκίμασε τὰ ἔργα τῆς Ρεζάν καὶ ἐψέξε τοὺς ἐνεργήσαντας, ὅπως κατέλθῃ αὐτὴ εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἀλλ' ἡμεῖς, καίτοι μόνοι τότε δὲν ἀπεκρίνομεν, ἀλλ' ἐπὶ τόσον χρόνον ἐρρίπτομεν φωνὴν καὶ ἐκοπτόμεθα δι' ὅ, τι ἐμελλε νὰ συμβῇ. Συστρατιώτην δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον τὸν εὐγενῆ εἶχομεν καὶ τὸν τέως διευθυντὴν τοῦ Βασιλ. Θεάτρον κ. Βλάχον, ὅστις διευθυντὴς ὦν ἐτι τότε καὶ κληθεὶς παρὰ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως νὰ ἐξελέγξῃ τὸ Δραματολόγιον τῆς Ρεζάν εἶπεν: «Ἐπρεπε, Μεγαλειότατε, ὡς διευθυντὴς τοῦ Βασιλ. Θεάτρον νὰ ἐρωτηθῶ καὶ ἐγὼ περὶ τῆς ἐλευσεως τῆς Ρεζάν, μὴ ἐρωτηθεὶς δὲ ἀδυνατῶ ἤδη ν' ἀναμιχθῶ.»

Σήμερον δὲ ὅλος ὁ Τύπος, καίτοι ἀργά, ἤρξατο διαμαρτυρούμενος, οὐχ ἡττον ἐνωρὶς πάντοτε, διότι παρελθούσης τῆς ἐκ τῆς Ρεζάν καταγίγδος, θέλει εἰς τὸ μέλλον προλάβει πᾶσαν ἀπόπειραν ἐπαναλήψεως τοῦ τοιοῦτου καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἐνόχους τοὺς φενακίσαντας τὸν λαὸν νὰ ἀποβλέπωσιν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν ὀρέξεις καὶ κλίσεις προκειμένου περὶ τοιοῦτου ὑψίστου ζητήματος. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἔχει μολυνθῇ τὸ «Βασιλικὸν Θεάτρον» ἤδη, ὥστε διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς παραστάσεις του ὁ Βασιλικὸς θίασος, ἐὰν ποτὲ ἀποφασισθῇ τὸ τοιοῦτον, διότι οἱ αὐτοὶ, πρὸς ἐμπαιγμὸν μόνον, ἀφῆκαν νὰ τελέσῃ τὰ ἐγκαίνια, ἀφ' οὗ οὐδεμίαν ἔδωσαν κατόπιν παράστασιν, οὐδὲ ἀπεφασίσθη ἐτι ἡ νέα ἡμέρα τῆς ἐξακολουθήσεως ἵνα μὴ ὡς φαίνεται ἀποδιώξῃ τὴν ἐντύπωσιν ἣν κατέλιπε τὸ Βωδεβίλ, πρέπει νὰ ἀνοιχθῶσιν αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα τούτου ἀκόμη ἐπὶ μίαν ἄλλην ἑβδομάδα, ἵνα ἐπιπνεύσῃ διὰ τούτων καθαρὸς ἀῆρ καὶ ἀποδιώξῃ τὰ μιάσματα, τὰ ὁποῖα κατέλιπε τὸ Βωδεβίλ, καὶ ἀφ' οὗ κατόπιν τελεσθῇ εἰς ἀγιασμός, τότε νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον του ὁ Ἑλλήν ἠθοποιός, ὅστις συναισθάνεται ἐτι τὸν προορισμὸν του καὶ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ εἶναι πολὺ ὑπέρτερος τοῦ ἀλλοδαποῦ συναδέλφου του.

Οἱ δὲ ἐντεταλμένοι τὰ τοῦ θεάτρον

ἄς λάβωσιν ὑπ' ὄψιν των, ὅτι δὲν πρέπει εἰς τὸ μέλλον νὰ φιλοξενηθῇ, ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν ἑσπέραν, ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Θεάτρῳ οὐδεμία Ρεζάν ἢ ἄλλη οἰαδήποτε συναδέλφος αὐτῆς, διότι ἡ Ρεζάν δύναται νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν Τέχνην αὐτῆς μόνον ἐν Γαλλίᾳ, ἐνθα ὑπάρχει ὠρισμένη τάξις εἰς τὰς τοιαύτας θεατρικὰς ἡδονὰς καὶ ἀπολαύσεις ἀρεσκομένη καὶ δυνάμενη αὐτὴ καὶ μόνη νὰ συντηρήσῃ δύο ἢ καὶ πλέον τοιαῦτα Βωδεβίλ. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι εὐτυχῶς ὁ πολιτισμὸς τῆς Δύσεως δὲν ἔχει ἐπεκτείνει τοὺς πλοκάμους του ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐκφυλίσῃ καὶ ἀνηθικοποιήσῃ ἡμᾶς μέγρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ αἰσθανώμεθα ἡδονὴν καὶ εὐχαρίστησιν μετὰ τὰ ξαφρίσματα τῆς Δύσεως καὶ νὰ μὴ αἰσθανώμεθα τὴν φρίκην διατρέγουσαν τὸ σῶμά μας.

Τὸ τοιοῦτον δὲ ἐναργῶς λίαν καὶ εὐγενέστατα ἀπέδειξαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποχωρήσαντες τῶν παραστάσεων καὶ ἀποσχόντες νὰ παρακολουθήσωσιν αὐτάς. Μετεχειρίσθησαν αἱ Ἀθηναῖαι μέσον διαμαρτυρίας τοῦτο μόνον, ἀφ' οὗ ὁ κανονισμὸς τοῦ θεάτρον ἀπαγορεύει τὰς ἐπιδοκιμασίας καὶ ἀποδοκιμασίας.

Πλήρεις χαρᾶς καὶ λίαν ἀγαλλόμενοι σφίγγομεν τὴν γείρα πάντων τούτων συγχαίροντες αὐτοὺς ἐν εὐκρινείᾳ διὰ τὴν τοιαύτην αὐτῶν ἀπόφασιν ἣν ὀφείλουσιν οἱ ἀρμόδιοι νὰ λάβωσιν ὑπὸ σοβαρωτάτην ἔποψιν, καταβάλλοντες πᾶσαν εἰς τὸ μέλλον φροντίδα, ἵνα στραγγαλίζοντες τῆς ἰδίας αὐτῶν κλίσεις καὶ ἐπιθυμίας, ἀναδείξουν τὸ «Βασιλικὸν θεάτρον» ἄξιον τῶν ὀνείρων, τὰ ὁποῖα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει πλάσει δι' αὐτὸ, ἄξιον τοῦ σκοποῦ δι' ὃν προώρισται τοῦτο ἐν ἐναντίᾳ δέσπεριπτώσει ἄς κληθῶσιν αὐτὸ ἐν ἀνεγείρωσιν ἐκεῖ ὅπου μέγρι τοῦδε ἔκειτο τὸ ἱερὸν τῶν Μουσῶν Τέμενος. Ναὸν μεγαλοπρεπῆ τῆς Ἀφροδίτης, εἰς ὃν τότε ἐλευθέρως νὰ δύναται καὶ πᾶσα ἱερεία ταύτης νὰ εἰσέρχεται.

Ἄλκιβιάδης

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

«Βασιλικὸν Θεάτρον»

Κατ' ἄ ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ἐ πληροφορήθημεν, καθ' ὅλην τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ θίασος τῆς Ρεζάν, ὁ ἀφίχθεις τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας, ἐπαίξε τὰ προαναγγελθέντα ἔργα κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν :

— Τὴν Δευτέραν ἐπαίξε τὴν «Madame Sans-Gêne» ἣν ὑπεδύθη ἡ Ρεζάν, ἡ καὶ διαπλάσασα αὐτήν. Τὸ ἔργον δὲν ἤρρεσεν, ὡς καὶ ἡ ὑπόκρισις ἦτο ἔργον διὰ τὸν τόπον τοὺς μόνον.

— Τὴν Τρίτην ἐπαίξε τὴν «Zaza», ἣν ὑπεδύθη ἡ Ρεζάν, ἡ καὶ διαπλάσασα αὐτήν ὡς ἔργον ἡ Zaza ἐθαυμάσθη ! καὶ δὴ ἡ πρώτη τῆς πρῶτης ὄλαι αἱ δεσποινίδες ἐμειναν κατευθυσιασμέναι ἀπὸ τὴν ὥραιαν αὐτὴν δι' ἃ σκαλλίαν ! Ἡ ὑπόκρισις τῆς ἔξοχος.

— Τὴν Τετάρτην ἐπαίξε τὴν «La course du flambeau» τὴν Σαβίνην ὑπεδύθη ἡ Ρεζάν, ἡ καὶ διαπλάσασα αὐτήν.

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίξε τὴν «Sapho» τὴν Φανὴ Λεγκράν ὑπεδύθη ἡ Ρεζάν. Ὁ φθόνος ὁμως καὶ ἔδω εἰσεχώρησε καὶ ἠνάγκασαν τὴν Ρεζάν νὰ περικύβῃ τὰς καλλιτέρας !

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩ. ΔΙΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΕΤΟΝ

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ Η ΝΥΚΤΕΡΙΣ

τὰ δημοσιεύση στατιστικῆν ὄλων τῶν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ θιάσων παιχθέντων κατὰ τὴν λήξασαν θερινὴν περίοδον ἔργων, πρωτοτύπων ἑλληνικῶν καὶ μεταφράσεων ξένων τοιούτων, τὰ ὄνόματα τῶν συγγραφέων, ἡμετέρων καὶ ξένων, τὰ ὄνόματα τῶν μεταφραστῶν, πόσας φορές ἐδιδάχθη ἕκαστον ἔργον

κλπ. κλπ. κλπ.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

χὴν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ πενθοῦντος βασιλέως καὶ κυρίου του, ἦτο πολὺ ἐπιτυχῆς καὶ ἐξωγραφισμένη ἀρκετὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Ἡ ἀπαγγελία του καλὴ, ὡς καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς του.

— Ἐκεῖνη ὅμως ἡ ὁποία ἔπαιξε μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας καὶ ἡ ὁποία ἠσθάνθη καὶ ἔπαθεν ἀληθινά, ἦτο μία ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ χοροῦ, ἦτο ἡ δις Κυβέλη Ἀνδριανοῦ. Μετ' ὅλον το ὀλίγον μέρος ὅπου εἶχεν, ἔπαιξε μετ' ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς τῆς ἢ λύπη καὶ ἢ ἀπελπισία ἦσαν ἀποτυπωμένα ζωηρῶς ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς. Ἡ ἀπαγγελία τῆς ἄψογος, ἡ δὲ καλαισθητικὴ τῆς δύναμις μεγάλη καὶ ἡ μορφὴ τῆς ἑλληνοπρεπεστάτη.

— Τὴν ὅλως ἀντίθετον ἐντύπωσιν κατέλιπεν ἡ δις Ποθητοῦ, μία ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ χοροῦ· ὁ τόνος τῆς φωνῆς τῆς ἦτο τὸσον ἀκατάλληλος καὶ παράτονος, ὥστε ἐπροξένοι τὸν γέλωτα τῶν θεατῶν.

— Ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν ἀνδρῶν μόνον ὁ Ραυτόπουλος, ὁ ὑποδουθεὶς κάποιον γέροντα, ἔπαιξε λίαν ἐπιτυχῶς· καὶ ἡ στάσις του, καὶ ἡ ἀπαγγελία του, καὶ ὁ χρωματισμὸς τῆς φωνῆς του, καὶ ἡ ὑπόκρισις του ἦσαν ὅλα φυσικώτατα.

— Ἀπεναντίας δὲν ἦτο οὔτε ἀπαγγελία οὔτε τόνος φωνῆς τοῦ κορυφαίου τοῦ χοροῦ Ροδάκη.

— Ἐν συνόλῳ ἡ παράστασις διεξήχθη ὁμολογουμένως μετ' ὀλίγη ἀρμονία· ὅλαι τῶν δὲ αἰ κατὰ τὰς διαφόρους σκηνὰς εἰκόνες τῶν ἦσαν ἔξογοι, ἐθαυμάστησαν δὲ παρ' ὅλων. Ἐνόμισέ τις ὅτι ἔβλεπεν ἀρχαία ἀνάγλυφα.

— Ἡ ὀρχήστρα πλήρης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γουῖτα ἐξετέλεσε ἐξῆχος λαμπρὰ ὅλην τὴν γλυκυτάτην μουσικὴν τῶν χορικῶν.

— Παρατηρήθη ὅμως τὸ ἐξῆς ἀξιοσημείωτον γεγονός.

— Ἡ «Νέα Σκηνή» δὲν ἐπέτρεψεν εἰς οὐδένα τῶν ἠθοποιῶν μας νὰ εἰσέλθῃ, πλὴν τοῦ Παπαϊωάννου, πληρώσαντος καὶ τούτου δραχ. 3.30, τὸ ἀντίτιμον δηλαδὴ τοῦ εισιτηρίου. Πάντες οἱ ἄλλοι ἠθοποιοί, βασιλικοὶ καὶ μὴ, ἠμποδίσθησαν ἐπιχειρήσαντες νὰ εἰσέλθουν.

— Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶνε διόλου ὀρθὴ ἡ εἰς τοσοῦτον βαθμὸν αὐστηρότης τῆς εἰσόδου, καὶ δὴ εἰς ἠθοποιούς. Λάβετε ὑπ' ὄψιν σας, κύριοι, ὅτι ὅλοι οἱ θιάσοι ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς δραματικῆς σχολῆς ἐπέτρεπον τὴν εἰσοδὸν εἰς ὄλους τοὺς νέους, εἰσελθόντας καὶ μὴ εἰς αὐτὴν· τοῦτο ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν σύστασιν τῆς «Νέας Σκηνῆς» καὶ μέχρι σήμερον ἔτι, χωρὶς κανεὶς νὰ ἐμποδίσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἀπεναντίας καὶ καθίσματα καὶ θεωρεῖα νὰ τοὺς δώσουν.

— Πῶς λοιπὸν σεῖς οἱ περιποιοῦμενοι τὸσον ἕως γῆρας ἀπὸ αὐτοῦ, ἔρχεσθαι σήμερον καὶ τοὺς κλείετε τὴν θύραν!

— Δὲν εἶνε διόλου ὀρθόν, δὲν εἶνε διόλου εὐγενές, οὔτε δίκαιον τὸ τοιοῦτον, δι' ὃ καὶ ἐλπίζομεν νὰ καταγοηθῇ ἡ διάταξις αὕτη.

— Τὴν προπαραβουλοῦσαν Παρασκευὴν ἐγένε-

νετο ἡ δευτέρα παράστασις τῆς «Ἀλκήστιδος».

— Ἐκτέλεσις ἡ αὕτη μόνον περισσοτέρα χορηγότης παρατηρήθη.

— Τὸ Σάββατον δὲν ἐγένετο παράστασις χάριν τῆς ἐναρξέως τοῦ «Βασιλικοῦ Θεάτρου».

— Τὴν παρεβουλοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ τρίτη διδασκαλία τῆς «Ἀλκήστιδος».

— Καθ' ὅλην τὴν παρεβουλοῦσαν ἑβδομάδα διέκοψε τὰς παραστάσεις τῆς ἢ «Νέα Σκηνή» λόγω τῶν παραστάσεων τῆς Ρεζάν, θὰ ἐπανελάμβανε δὲ ταύτας ἀπόψε μετ' τὴν «Ἀγριόπαια» τοῦ Ἰφέν κατὰ μετάφρασιν τοῦ Στ. Μαρκελλοῦ, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἑορτῆς τῆς Μουσικῆς ἑταιρίας ἀνέβαλεν.

«Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς»

Τὴν παρεβουλοῦσαν Πέμπτην ἢ «Νέα Σκηνή» κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἔπαιξε τὴν «Ἀλκήστιν».

Ἡ Τσιμπιδα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μεθαύριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου δὲν ἐορτάζει ἕνεκα πένθους ὁ ἡμέτερος συντάκτης κ. Νικόλαος Δ. Κεπενέ, δικηγόρος.

— Μεθαύριον ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας ἐορτάζει τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων τῆς ἢ ἀδρᾶ καὶ χαριστόδωτος δεκαοκταετίς δεσποινίς Ἐλένη Καραλουκά θυγάτηρ τοῦ κτηματίου Λουκά Καραλουκά Εὐχόμεθα αὐτῇ ὀλοφύχως ἔτη τρισόβια.

— Τὴν προσεχῆ Πέμπτην μνήμην τοῦ Ἁγίου Νικολάου, δὲν ἐορτάζει ἕνεκα πένθους ὁ τελειόφοιτος τῆς Φιλολογίας κ. Νικόλαος Ι. Ρούσσης.

ΔΙΑΤΤΩΝ

ΑΣΤΗΡ

ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Π. Κουραβέλου καὶ Ν. Γιάνναρη

Ὁδὸς Ἀθηναῖς ἐναντι Δημαρχείου

καὶ κάτωθι Μ. Θεάτρου.

Κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ ἤλεκτρικὰ εἶδη ἦτοι κώδωνες, τηλέφωνα, ἀλεξικέραυνα κλεῖθρα ἤλεκτρικὰ, ἱατρικὰ μηχαναῖ, ἐργαλεῖα φυσικῆς καὶ τὰ τῶν βιομηχανῶν. Ἐγκαθίστανται σύρματα μεμονωμένα, σύρματα ἤλεκτρικοῦ φωτός. Ἐργασία ἡγυημένη. Τιμαὶ συγκαταβατικά.

ΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΥΙΟΥ

Ὁδὸς Ἐρμού ἀρ. 124 παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ. Κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίᾳ ΣΕΝΙΛΙΑ παντὸς σχήματος καὶ χρώματος διὰ γαρνίρισμα φορεμάτων καὶ ἐροχοῦρων.

— ΣΕΝΙΛΙΑ ἐγχώρια, ΣΕΝΙΛΙΑ τοῦ γούστου σας τέλεια, μόνον στοῦ ΓΕΡΩΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ εὐρίσκετε.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γεωργίου Α. Κλεώπα

9 - Μπότση - 9

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Προπαρασκευάζοντα μαθηταὶ πρὸς εἰσαγωγὴν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ γυμνασίου εἰς τὰς Μηχανικὰς Σχολὰς τοῦ Πολυτεχνείου διὰ διδασκαλίαν **δεδοκιμασμένην.** — Ἀχαρνῶν 35.

«ΜΟΥΣΕΙΟΝ»

Ἐξεδόθη ὁ 32ος ἀριθμὸς τοῦ «Μουσείου»· περιέχει ὕλην ἐκλεκτὴν τῶν καλλιτέρων παρ' ἡμῖν καλῶν. Τὸ «Μουσεῖον» προετοιμάζεται διὰ τὰ Χριστογεννα ἑκτακτον, καλλιτεχνικόν, μετ' ἀμύπητος εἰκόνας, ὕλην πρώτης τάξεως κλπ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ

ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

Προμηθευτοῦ τοῦ Βασιλέως

234—ΧΑΥΤΕΙΑ—234

Μετὰ τὸ θέατρον τὴν Σοκολάτα καὶ τὸ γάλα σας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου διανοκτερεῖον **Γαλακτοπωλεῖον τῶν Ξένων.**

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

55. Πανεπιστημίου 55.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ ἀριστοῦχος τοῦ Ἀρσακείου, διδάξασα ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΑΛΕΞ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ὁδοντοῖατρος

Ὁδὸς Θεμιστοκλέους καὶ Ἀκαδημίας.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἀδελφῶν Α. Ρακοπούλων

180 καὶ 182 Ὁδὸς Αἰόλου 180 καὶ 182

Ἐν Ἀθήναις.

Μεγάλῃ ἀποθήκῃ χάρτου ὄλων τῶν εἰδῶν. Γραφικῆς ὕλης συλλογὴ πλουσιωτάτη. Τὰ μόνον Κατάστιχα Λογιστικὰ εἰς στερεότητα καὶ καλλιτεχνίαν ἀπαράμιλλον.

Ἐργοστάσιον φακέλλων.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραμμογραφεῖον.

Σφαῖρα ὑδρόγειοι ὄλων τῶν μεγεθῶν.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ν. Ε. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ἀκριβῶς ἐναντι Χρηματιστηρίου

Πλοῦτον δερμάτων καὶ ἀπειρίαν χρωμάτων εὐρίσκετε, πρωτοφανῆς δὲ γούστο καὶ φόρμες, χάρις εἰς τὸν ρέκτην διευθυντήν του. Ἀπλῆ ἐπίσκεψις ἐπισφραγίζει τὰ ἀνωτέρω

ΠΟΔΗΛΑΤΑ OCCASION

Πραγματικὴ ἔκπτωσης 30 %

Εἰς τὸ Γραφεῖον Πιτσάκη

ὁδὸς Ἀγάθωνος 5. — Ἀθήναι.

Ἐνεκεν τῆς μεγάλῃς παραγγελίας ὑπεβιάσθησαν αἱ τιμαὶ ἀπὸ Δρ. 450 εἰς Δρ. 320.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

Α. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

καὶ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

1—Ὁμήρου—1

Λίδονται μαθήματα Γαλλικῆς παραδίδος ἀριστοῦχου. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.